

عنوان مقاله:

نماد شناسی پرندگان براساس دیوان صایب تبریزی

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شرق شناسی، مطالعات ایرانی و بیدل پژوهی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

شهناز زرین خط - دانشجوی دکتری، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

رضا اشرف زاده - استاد زبان و ادبیات فارسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

صایب تبریزی از شاعران به نام سبک هندی است که با خیال پردازی های خود، دست به نماد سازی و مضمون آفرینی از تمام هستی زده است، این مقاله به منظور بررسی نمادهای گوناگون پرندگان در دیوان صایب تبریزی با روش کتابخانه ای نوشته شده است. نگارنده پس از استخراج تمام نمادهای پرندگان با استفاده از روش تحلیل محتوا به طبقه بندی، توصیف و بیان معانی نمادین آنها پرداخته است. براساس یافته های این گفتار صایب 14 پرنده را در نمادهای انسانی و هم غیرانسانی به کار برده است، که گوشه ای از دنیای خیال انگیز شاعر را در قالب نمادپردازی نشان می دهد. یکی از نتایج مهم این بررسی این است که پرندگان در تحلیل نهایی خود، نمادی از انسان در شرایط گوناگون هستند، به عنوان مثال بلبل هم قاتل است و هم شاهد و هم مدعی، طوطی شخصی ساده لوح است که اسرار را هویدا می کند و عنقا نمادی از سرکشی است که کوه قاف از بی کسی با او سازگاری می کند. البته باید گفت زمان بر مفاهیم موجود در یک زبان و دیدگاه شاعران اثر غیرقابل انکاری دارد و این امر باعث تغییر نمادها می شود، که البته معانی و مفاهیم نمادین پرندگان با ویژگی های طبیعی و ظاهری آنها پیوندی محکم دارد.

کلمات کلیدی:

نماد در دیوان صایب، پرندگان، مضامین جدید.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830399>

